

wojenny zwrócić się do weterynarza, w celu poddania psa—przewodnika leczeniu, o czym powinien zaawiadomić urząd wojewódzki.

Koszty oględzin, oraz leczenia psów—przewodników ponosi Skarb Państwa, pokrywane one będą na podstawie rachunków weterynarza, przedstawionych przez inwalidę właściwemu urzędowi wojewódzkiemu.

§ 9. Wyznaczony przez urząd wojewódzki zakład wydaje inwalidzie wojennemu przyznane mu przedmioty nie inaczej, jak za pokwitowaniem i po złożeniu przez niego zobowiązania zgodnie z § 5 niniejszego rozporządzenia oraz notuje odbiór doręczonych przedmiotów w jego książeczce inwalidzkiej.

§ 10. Djety i koszty podróży, odbytej na wezwanie władzy w związku z niniejszym rozporządzeniem pokrywa się w myśl §§ 110—123 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 132).

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

661.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie kapitalizacji rent inwalidów wojennych.

Na podstawie art. 29 i 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) w brzmieniu ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 67, poz. 608) zarządza się w celu wykonania art. 28, 29, 30, 31 i 32 powołanej ustawy z dnia 18 marca 1921 r. oraz art. 9 powołanej ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. — co następuje:

§ 1. Sumę, którą wypłaca się inwalidzie w razie zupełnego skapitalizowania renty, otrzymuje się, mnożąc sześciomiesięczną rentę inwalidy (mnożna) przez mnożnik, wynoszący dla inwalidy, który ukończył:

lat 21—18 i $\frac{3}{4}$	lat 25—17 i $\frac{3}{4}$
„ 22—18 i $\frac{1}{2}$	„ 26—17 i $\frac{1}{2}$
„ 23—18 i $\frac{1}{4}$	„ 27—17 i $\frac{1}{4}$
„ 24—18	„ 28—17

lat 29—16 i $\frac{3}{4}$	lat 43—13 i $\frac{1}{4}$
„ 30—16 i $\frac{1}{2}$	„ 44—13
„ 31—16 i $\frac{1}{4}$	„ 45—12 i $\frac{3}{4}$
„ 32—16	„ 46—12 i $\frac{1}{2}$
„ 33—15 i $\frac{3}{4}$	„ 47—12 i $\frac{1}{4}$
„ 34—15 i $\frac{1}{2}$	„ 48—12
„ 35—15 i $\frac{1}{4}$	„ 49—11 i $\frac{1}{2}$
„ 36—15	„ 50—11
„ 37—14 i $\frac{3}{4}$	„ 51—10 i $\frac{1}{2}$
„ 38—14 i $\frac{1}{2}$	„ 52—10
„ 39—14 i $\frac{1}{4}$	„ 53—9 i $\frac{1}{2}$
„ 40—14	„ 54—9
„ 41—13 i $\frac{3}{4}$	„ 55—8 i $\frac{1}{2}$
„ 42—13 i $\frac{1}{2}$	

Przy ustalaniu mnożnej należy brać w rachubę pełną rentę wraz z dodatkiem drożyznianym w wymiarze odpowiadającym procentowi stałej utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej służbą wojskową.

Ustalanie mnożnika winno być dokonane przy uwzględnieniu wieku, jaki inwalida wojenny posiada w dniu decyzji o kapitalizacji.

§ 2. Przez częściowe skapitalizowanie renty rozumie się skapitalizowanie pełnej renty wraz z dodatkiem drożyznianym za okres od 6—24 miesięcy.

Wysokość częściowo skapitalizowanej renty określa się na podstawie wymiaru renty, jaka inwalidzie przysługuje dnia 1-go następującego miesiąca po decyzji zarządzającej kapitalizacją. Gdy po tym terminie inwalida podejmie należną mu rentę miesięczną, strąca się ją z renty skapitalizowanej.

§ 3. Z zupełnego skapitalizowania renty mogą korzystać tylko ci inwalidzi wojenni, którzy:

- 1) są pełnoletni, a nie przekroczyli 55 roku życia,
- 2) posiadają prawo do renty na stałe,
- 3) wykazują stan zdrowia rokujący trwanie życia przez czas brany w rachubę przy kapitalizacji,
- 4) dają gwarancję celowego użycia skapitalizowanej renty.

Inwalidzi, którym prawo do renty zostało przyznane tylko czasowo, a pragnący korzystać z zupełnej kapitalizacji renty, winni być ponownie zbadani przez właściwą komisję wojskowo-lekarską, która określi ten stopień utraty zdolności zarobkowej, jaki może być uważany za stały i być podstawą kapitalizacji.

§ 4. Z częściowego skapitalizowania renty mogą korzystać:

- 1) inwalidzi wojenni, którzy wprawdzie nie posiadają warunków wymienionych w § 3 niniejszego rozporządzenia, uprawniających do skapitalizowania renty, lecz dają gwarancję celowego użycia kwoty w wysokości od 6-miesięcznego do 24-miesięcznego ich zaopatrzenia.
- 2) inwalidzi wojenni, którzy posiadają warunki do korzystania z zupełnego skapitalizowania renty, lecz chcą lub mogą zabezpieczyć względnie polepszyć swą egzystencję dzięki użyciu jedynie kwoty nieprzewyższającej ich dwuletniego zaopatrzenia.

Częściowe skapitalizowanie renty może być przyznane na wniosek postawiony przez urząd wojewódzki przy rozpatrywaniu podania o zupełne skapitalizowanie lub na skutek osobnego podania.

§ 5. Renta nie może być całkowicie, ani częściowo skapitalizowana, gdy istnieją warunki, wpływające na zupełne lub częściowe zawieszenie renty (art. 26 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.), albo też na zmniejszenie renty (art. 33, 47, 48 cytowanej ustawy).

§ 6. Podanie o skapitalizowanie renty wnosi się do urzędu wojewódzkiego przez władzę administracyjną I instancji, w Warszawie—do Komisarjatu Rządu.

§ 7. Podanie powinno zawierać: a) określenie celu i środków do niego wiodących (warsztat, sklep, studia), oraz uzasadnienie potrzeby skapitalizowania renty, b) uwierzytelnione dane o stosunkach rodzinnych i majątkowych inwalidy wojennego oraz o stosunkach majątkowych i charakterze instytucji względnie przedsiębiorstwa, z którego pomocą cel ma być osiągnięty, c) plan i kosztorys względnie opis: gospodarstwa, warsztatu, sklepu, studjów, d) odpisy dokumentów inwalidzkich, będących w posiadaniu osoby wnoszącej podanie, e) deklaracje inwalidy wojennego o poddaniu się kontroli Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej względnie podległych mu urzędów nad obrotem własnością, która będzie nabyta dzięki skapitalizowaniu renty oraz o ograniczeniu prawa rozporządzania nabytym warszatem pracy przez czas ustalony przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, nie krótszy jednak — w razie zupełnego skapitalizowania — niż 8 lat, licząc od dnia skapitalizowania renty.

O ile załączniki, wymienione pod b) niniejszego paragrafu okazały się nie wystarczające, władza administracyjna I instancji powinna zażądać od właściwej powiatowej komendy uzupełnień, względnie od właściwej izby skarbowej — wyciągu z orzeczeniem w sprawie wymiaru i wypłaty renty inwalidów wojennych.

§ 8. Urząd wojewódzki: 1) stwierdza, czy petent posiada warunki wymienione w §§ 3 względnie 4 niniejszego rozporządzenia i czy nie zachodzą warunki wpływające na zmniejszenie renty w myśl artykułów 33, 47 i 48 ustawy z dnia 18 marca 1921 r., 2) powoduje zbadanie długowieczności i stanu zdrowia petenta przez komisję lekarską dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych, 3) przeprowadza na zasadzie instrukcji, wydanej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, dochodzenie w przedmiocie pożyteczności zamierzonego użycia kwoty, która ma być otrzymana dzięki skapitalizowaniu renty, poczem przesyła Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej do rozstrzygnięcia podanie wraz z opinią i wnioskiem.

§ 9. Komisja lekarska dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych powinna składać się z lekarza, wyznaczonego przez urząd wojewódzki, lekarza wyznaczonego przez dowództwo okręgu korpusu oraz delegata właściwej władzy skarbowej.

Komisja ta określa przypuszczalną długowieczność inwalidy wojennego i stwierdza, czy skapitali-

zowaniu renty nie stoi na przeszkodzie stan zdrowia inwalidy.

§ 10. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu decyduje, czy renta inwalidy wojennego może ulec skapitalizowaniu, określa termin i sposób wypłaty skapitalizowanej kwoty oraz jej ewentualnego zabezpieczenia, zarazem zastrzega sobie kontrolę nad nabytą własnością.

§ 11. Ministerstwo Skarbu bada, czy nie zachodzi zawieszenie względnie wygaśnięcie renty zgodnie z art. 25 i 26 powołanej ustawy z dnia 18 marca 1921 r. i art. 5 powołanej ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r., dokonuje w wypadku zupełnego skapitalizowania obliczeń według tabeli lat i mnożników, ustalonej w § 2 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia wstrzymanie wypłaty renty w myśl art. 32 powołanej ustawy z dnia 18 marca 1921 r. z ostatnim dniem miesiąca poprzedzającego termin wypłaty skapitalizowanej renty, równocześnie powiadamiając o tem Ministerstwo Spraw Wojskowych i Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Urząd Wojewódzki, po wypłaceniu skapitalizowanej renty, wykonuje nadzór nad użytkowaniem kwoty otrzymanej przy skapitalizowaniu renty w myśl instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

662.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

w sprawie umieszczania w zakładach wychowawczych sierot po inwalidach wojennych i po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojсковą.

Na podstawie art. 58 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojсковą (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) w wykonaniu art. 19 tejże ustawy zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, które mają prawo do renty zupełnych sierot mogą być utrzymywane i kształcone na koszt Skarbu Państwa, jeżeli są pozbawione opieki i dostatecznych środków utrzymania.